

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมพัทธ์วัฒนธรรมชนบทจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอ่างทอง ได้กำหนดวิธีดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนต่าง ๆ ดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปพักค้างแรมและร่วมทำกิจกรรมกับชาวบ้านในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบบ้านพักสัมพัทธ์วัฒนธรรมชนบทในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอ่างทอง

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้าไปพักค้างแรมและร่วมทำกิจกรรมกับชาวบ้านในรูปแบบการท่องเที่ยวแบบบ้านพักสัมพัทธ์วัฒนธรรมชนบทในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และอ่างทอง โดยใช้สูตรคำนวณไม่ทราบกลุ่มตัวอย่างของ W.G.Cochran

$$\begin{aligned} \text{สูตร} \quad n &= \frac{P(1-P)Z^2}{e^2} \\ n &= \frac{0.5(1-0.5)(1.96)^2}{0.05^2} = 384 \end{aligned}$$

n แทนจำนวนตัวอย่าง

P แทนสัดส่วนของประชากรที่ผู้วิจัยต้องการจะสุ่ม โดยนำค่าสถิติในอดีตมาใช้แทนได้

Z แทนระดับนัยสำคัญทางสถิติ .05

e^2 แทนความเชื่อมั่น .05

3. การสุ่มตัวอย่างครั้งนี้ใช้การสุ่มตัวอย่างจากนักท่องเที่ยว โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental sampling) ให้ได้กลุ่มตัวอย่างจนครบจำนวน 384 ราย ดังตาราง 2

ตาราง 3 จำนวนกลุ่มตัวอย่างนักท่องเที่ยวในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอ่างทอง

จังหวัด	นักท่องเที่ยว	กลุ่มตัวอย่าง
พระนครศรีอยุธยา	660,242	301
อ่างทอง	180,838	83
รวม	841,080	384

ที่มา : การพยากรณ์สถิติการท่องเที่ยวของจังหวัดต่างๆ ในประเทศไทย. 2550 : ออนไลน์

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

แบบสอบถามถึงพฤติกรรมและความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมพัชร์วัฒนธรรมชนบท (Home stay) ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาและอ่างทอง เป็นแบบสอบถามที่มีทั้งหมด 5 ตอนที่สร้างขึ้นมาเองใช้คำตอบแบบเลือกตอบประกอบด้วยและเป็นอิสระแก่ผู้ตอบ

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบ้านพักสัมพัชร์วัฒนธรรมชนบท เป็นแบบเลือกตอบ (Check list)

ตอนที่ 3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบ้านพักสัมพัชร์วัฒนธรรมชนบท โดยคำถามจะเป็นแบบ มาตรฐานส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
5 คะแนน	พึงพอใจมากที่สุด
4 คะแนน	พึงพอใจมาก
3 คะแนน	พึงพอใจปานกลาง
2 คะแนน	พึงพอใจน้อย
1 คะแนน	พึงพอใจน้อยที่สุด

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลโดยใช้เกณฑ์ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 156-157) มีรายละเอียดดังนี้

$$\begin{aligned} \text{ระดับค่าเฉลี่ย} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.8 \end{aligned}$$

ค่าเฉลี่ย 4.20 – 5.00 แสดงว่า มีระดับความพึงพอใจมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.40 – 4.19 แสดงว่า มีระดับความพึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.39 แสดงว่า มีระดับความพึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.59 แสดงว่า มีระดับความพึงพอใจน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79 แสดงว่า มีระดับความพึงพอใจน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพัก สัมผัสวัฒนธรรมชนบท โดยคำถามจะเป็นแบบ มาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

ระดับคะแนน	ความหมาย
5 คะแนน	เห็นด้วยมากที่สุด
4 คะแนน	เห็นด้วยมาก
3 คะแนน	เห็นด้วยปานกลาง
2 คะแนน	เห็นด้วยน้อย
1 คะแนน	เห็นด้วยน้อยที่สุด

นำคะแนนที่ได้มาหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และแปลผลโดยใช้เกณฑ์ (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2536 : 156-157) มีรายละเอียดดังนี้

$$\text{ระดับค่าเฉลี่ย} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5-1}{5} = 0.8$$

ค่าเฉลี่ย 4.20 – 5.00 แสดงว่า ระดับความคิดเห็นมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.40 – 4.19 แสดงว่า ระดับความคิดเห็นมาก

ค่าเฉลี่ย 2.60 – 3.39 แสดงว่า ระดับความคิดเห็นปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.80 – 2.59 แสดงว่า ระดับความคิดเห็นน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 – 1.79 แสดงว่า ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

ตอนที่ 5 ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ขั้นที่ 1 ขอความร่วมมือจากผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้ทำการวิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองโดยการแจกแบบสอบถามให้นักท่องเที่ยวที่บ้านพักสัมพัทธ์สวนธรรมชาติพร้อมกับเก็บแบบสอบถามคืน

ขั้นที่ 2 ผู้วิจัยนำแบบสอบถามมาตรวจดูความสมบูรณ์ในแต่ละข้อ และนับจำนวนให้ครบตามจำนวนที่ต้องการ ถ้าปรากฏว่าแบบสอบถามชุดใดผู้ตอบแบบสอบถามทำไม่ครบทุกข้อก็จะทำการเก็บเพิ่มเติมในแต่ละส่วน เมื่อได้ข้อมูลครบแล้ว ผู้วิจัยนำข้อมูลแบบสอบถามไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติต่อไป

การใช้สถิติวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยจะนำแบบสอบถาม วิเคราะห์ประมวลผล โดยใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS

1. ค่าความถี่และค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้อธิบายความถี่และร้อยละของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 1 ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล และตอนที่ 2 พฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบ้านพักสัมพัทธ์สวนธรรมชาติ

2. ค่าเฉลี่ยตัวอย่าง (Sample mean) เพื่อใช้อธิบายค่าเฉลี่ยของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบ้านพักสัมพัทธ์สวนธรรมชาติ และตอนที่ 4 ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมพัทธ์สวนธรรมชาติ

3. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) เพื่อใช้อธิบายค่าเบี่ยงเบนของข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามตอนที่ 3 ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบ้านพักสัมพัทธ์วัฒนธรรมชนบท และตอนที่ 4 ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมพัทธ์วัฒนธรรมชนบท

4. การทดสอบสมมติฐานด้วย t - test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างเพศชายและเพศหญิงที่มีระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบ้านพักสัมพัทธ์วัฒนธรรมชนบทและระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมพัทธ์วัฒนธรรมชนบท

5. การทดสอบสมมติฐานด้วย One-way ANOVA : F - test เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างระดับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบ้านพักสัมพัทธ์วัฒนธรรมชนบทและระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมพัทธ์วัฒนธรรมชนบทของนักท่องเที่ยวที่มี 3 กลุ่มขึ้นไป

6. การทดสอบสมมติฐานด้วย χ^2 : Test of Independent เพื่อหาความสัมพันธ์ (หรือความแตกต่าง) ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับพฤติกรรมของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบ้านพักสัมพัทธ์วัฒนธรรมชนบท

7. การทดสอบความสัมพันธ์ (Correlation) เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่าง “ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมพัทธ์วัฒนธรรมชนบท กับ ความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบ้านพักสัมพัทธ์วัฒนธรรมชนบท” ซึ่งเป็นการวัดความสัมพันธ์ระหว่างระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการของธุรกิจบ้านพักสัมพัทธ์วัฒนธรรมชนบทกับความพึงพอใจของนักท่องเที่ยวที่มีต่อบ้านพักสัมพัทธ์วัฒนธรรมชนบท โดยกำหนดเกณฑ์การวัดระดับความสัมพันธ์ว่า มีความสัมพันธ์ระดับต่ำ มีความสัมพันธ์ระดับปานกลาง และมีความสัมพันธ์ระดับสูงได้

สำหรับการแปลความหมายค่าสหสัมพันธ์ (Correlation) ใช้ตามเกณฑ์ทิศทางบวก และทิศทางลบ ดังนี้ (อภิรักษ์ จันตะนี, 2549 : 7)

ค่าสหสัมพันธ์ .01 - .20 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำมาก

ค่าสหสัมพันธ์ .21 - .40 มีความสัมพันธ์กันในระดับต่ำ

ค่าสหสัมพันธ์ .41 - .60 มีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง

ค่าสหสัมพันธ์ .61 - .75 มีความสัมพันธ์กันในระดับค่อนข้างสูง

ค่าสหสัมพันธ์ .76 - .90 มีความสัมพันธ์กันอยู่ในระดับสูง

ค่าสหสัมพันธ์ .91 - 1.00 มีความสัมพันธ์กันในระดับสูงมาก